சிவமயம்.

திருவனந்தபுரம் ஐ. ஸ்கூல்

தமிழ் வித்துவான

கடுவனகுடி

ஸ்ரீ சாமிநாதபிள்ளையவர்களால்

செய்யப்பட்ட

புதுமொழிக்காஞ்சிமூலமும்

சர்வகலாசாலைத் தமிழ்வித்துவான்

கொட்டையூர்

சி. சாமிநாத தேசிகரவர்களால்

செய்யப்பட்ட

விருத்தியுரையும்.

திருவிடைமருதூர்

ம. சோமசுந்தர தேசிகரவர்களால்,

நாகர்கோவில் தேவகாருண்ய அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமோதூத ௵ வைகாசி மீ

சிவமயம்.

புதுமொழிக்காஞ்சிவிருத்தியுரை.

மதிகதிர்வழங்கும், மன்னுலகத்தில், *
தூங்கல் வேண்டுவோன்: துணைவியைத்
தண்டான்.

(இதன்பொருள்) மதியுங்கதிரும் வழங்குதலைச் செய்யாநின்ற அறத்தினையாக்கலும், பொருளினை யீட்டலும், காமத்தினை நுகர்தலும், வீட்டினையடை தலுமாகிய. நான்கு மன்னுதற்கிடமாகிய உலகத் தின்கண், இனியதுயில வேண்டுவோன் றனக்குரிய அன்புருவாகிக், கற்பிற்சிறந்து, கட்டழகுடையா ளி ளமையிற்பொலிந்து, துகளறப்பொலியும் துணைவி யைக்கொண்டானென்றவாறு.—(பதசாரம்)மங்கலமுதன் மொழிவேண்டி மதிகதிரென்றும், இடையறுதுவ ழங்குதல்பற்றிப படரென்றது வழங்குமென்றும், அறமுதலிய நான்கும் உலகத்தையன்றியடைதல கூடாமைபற்றி மன்னென்றும், மூவுலகமென்பார் பார்புவியென்றது உலகமென்றும், புணர்ந்து நீங்

ரமன்றென்பார் தூங்கலென்றும். அவ்
வின்பமுந்தவறறப்புரிந்த தவத்தால் வரு
வேண்டுமென்றும, அத்தவமுயன்று செய்வோன
ஆண்மகனேயென்பார் வேண்டுவோ னென்றும்,
அஙஙனமுயன்று தவஞ்செய்யினும், "தவமுந் தவ
முடையார்ககாகு மவமதனை யஃதிலார் மேற்கொள
வது" என்றவாறே, எலலார்க்கும் பலியாதென்பார
வேண்டுவாரெனப பொதுவினையை யுணாத்தும்,
உயர்திணைப்படர்க்கைப்பலாபாலவிகுதிபடககூறு
து, ஒருமைவிகுதி கொடுத்து வேண்டுவோனென்
றும், "தற்காத்துதற் கொண்டாற் பேணித்தகை
சான்ற, சொற்காத்துச சோர்விலாளபெண்" என
றபடியே தன்னைப்பேணுதற்க்குத்தக்க துணை மனை
யாளேயென்பார் மனைவி பாரி பன்னி என்னது,
துணைவியென்றும், துணைவிதண்டானெனில், வே
றுபொருள்பட்டுத் தஙகருத்திறகு மாறுககொள
ளினுங்கொள்வார் அவ்வாறுகொள்ளாது, "உலகம
லையாமை" என்ற வனப்புப் பயப்ப சொறபொருள
விரித்தலென்னு முதநியான் இரண்டனுருபுவிரித்
துத்துணிவுப் பொருளிதுவே யென்பதுபடத் து
ணைவியையென்றும், அரியதவத்தாற் பெறினுமஙஙு
காமையே சிறப்புடைத்தென்பார் தண்டானென்
றும், கூறினர். ^

துணைவியொடு துயிலுமின்பத்திறமட ர
கவியாய்த தோன்றுஞ்சிறப்புடைமைபற்
றி, யட பமுனவைத்தார். அத்துணை யின்பத்திற
கேதுவாகாது, பொருளவருவாய முதலிய சிலவற
றிறகே யேதுவாயத தோன்றுதலின், அச்சிறப்பின
மைபற்றிக்கத்திரைப பின்வைத்தார். இதனால், இந்
நூலாசிரியர் மக்களிரினபத்தை வெறுப்புறுத்திக்கூறினும
“பெறநானமுடிந்தது தானுடம்படுதல்” என்ற யுக்
தியபடியே “பணபுடையோர் பாரார் பகல்ழ்பகம்”
என்றசைவாகமுந்தமுவிக கூறினார். பகலிரவென்
னும்பேதம வேணடாவெனச, சாருவாகநூலோர்
கூறினும, அதறகுடனபடாது, “பிறிதொழிபடா அ
ன்றன மதயகொளளல்” என்னும மதமபடவுங
கூறினர்.

துயிகல் வேண்டுவோன் துணைவியைத் தண்டா
லொன்றதனால், முகனெடுமுகனும, தோளொடு
தோளும, மார்பொடு மார்பும, குறியொடு குறியும்,
குறங்கொடு குறங்கும, நீக்கமின்றி மெழுகுபாவை
யிரண்டனையொன்றாகச சேர்த்ததுபோல, நெருங்
கிக்கிடத்தலென்பார் காமநூலார். இங்ஙனம நெருங்
கிக்குங்காலம, கொங்கை எங்ஙனமொளிக்கு மென
னில்? நன்றுகூறினைய! தலைவனதுபரந்த மார்பின்
கண் முழுகுமெனறுணர்வாயாக. இவ்வாறு நெரு

நக்கத்தில், கருங்கொடியிருகண்ணிடக் …
மணியொன்றேவியாபித்துநிற்பதேபோல், …
கண்ணும் அன்பு ஒன்றேயாய வியாபி … ம.
…ருயி … து, ஓருயிரொன்னின், வந்த … பயுமெ…
னில்? … யாதுகூறினுய! தலைவனுக்குந் தலைவிக்
கும் … தத்தனி இன்பம் பிறத்தலால், ஈருயிரென
பதே … ஆசிரியர் துணிபெனக் கொள்க. ஆயின்,
"இ… ரகத்துமோருயிர் கண்டனம்யாம்" என்ற
வாக … தோடு முரணுமேயெனனின்? என்றுகூறி
ஞய … லவனுக்கு வந்த இன்பதுன்பம் தலைவிக்
கும், … விக்குவந்த இன்பதுன்பந் தலைவனுக்கும்
ஒத்து நிகழ்வதுபற்றி, அவ்வாறு ஒன்றென்று கூறப்
பட்டது. காம இன்பம் தனித்தனி தோன்றலின்,
ஈண்டு இரண்டெனக் கூறப்பட்டது. இத்துணையே
யன்றி, இவ்வாசிரியர் உயிர் ஒன்று என்பதனையு
வரைந்தாரல்லர். அது யாதாற்கொண்டனம் எ
னில்? கண்டானென்ற ஒரு சொல்லாலே பெற்று
கொண்டாம். "படவரவல்குனல்லார் பவளவா
முதமாந்தி" என்றதனால், முகனொடு முகனு
"உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோனில்லைச் சிறப்ப
த்தொருத்தன் குணந்தானவெளிப்பட்டகொவ்வை
செவ்வாயிக்கொடியிடைதோள்-புணர்ந்தால்" என
றதனால், தோளொடுதோளும், "சிலைவிலங்கு நீள்பு

ன், சென்றெரிய நோக்கி-முலைவிலங்
என்றதனால், மாறுபொடுமோரும், "உ
மலகு. மலகுலாதகிருககுமபோலுமசுசெம
மவீராண்டும்" என்றலின், குறியொடுகுறியும்,
"கொலைநதடங் கண்ணினலலாதகுறஙகின் றம கு
றஙகுசேர்ததி முலைததடனெமுஙகபபுலம் கணடு
யினமுழவுததொளார்" எனறபடியே கு கொடு
குறஙகும, நெருஙகுதல் காணக. *
கொஙகை மார்பின ஒளிககவுங கூடுமோ வின் ?
அறியாது கூறினய! "கலையுருவலகுலாள் ளவற
புலகுவாள முலையுருவியதென முதுன நாகநி
ளள" என்றிருபபதாற கூடுமென்றுணர்க *
"தாமவீழவாரமெனறோடுயிலினினிதுகொல்-
தாமரைக கணணுலகு" எனறதனாலும் "கண்
ணுககினியசவைககு மணிகறறோ விண்ணுககி
னியமணிவெயயோனே வணண நறுஞ சந்தமு
லையார் சயனத்தினியமணி" எனறதனாலும, மகளி,
ரோடுகலநது துயிலும், இன்பததைவேண்டுவோன்
துணைவியைததண்டான் என்றா. இதனால் துணை
யோடுகூடித் தூங்கும் தூககமே, தூககமுமாம்.
மாககமுமாம. அனறித, தூஙகுந்தூககம ஏகக
ம என்பார் தண்டானெனறா. இவ்வாறு கூறுத
ாமோ வெனின்? "ஊறு ஞானததுயர்ந்தவராயி

சேர்முலை வெலவசே
குகாமவிடம வ னமமா-டே
ஓ 'லகவிடலாமோ'' என,
ஆட

—ஙகலவேண்டுவோன் துணைவினைத்தனை டான் றதானுல, துணைவினை நீங்கினேன ஙக கலமே டுவோனென்றும, பொருளுரைத்துக் கொள இயகே நயகல என்றது எபபொருளை யுணா றறெனில! இறததற பொருளை யுணாத் தும. கருததைப பறறியலலவா? பலபொருளை யுணாத்தும ஒரு சொலலாகிய நயகல எ விரயோகஞசெயதார்.

இசசெயயுளாற காமப்பொருள் ஒன்று தா பயன் என்னெனில? நயகல எனபது யானைககு லால, பொருடபொருளும பயன ஆயிற்று. டைமனைவியை யுடையாருககு யானைமுதலி வும உண்டாமோவெனனெனில? அறியாது கூறி "இலலதென்னிலலவள மாண்பானுலளா இலலவண்மாணுககடை'' என்றதனுலும, "இ ளகததிருகக விலலாததொன்றிலலை'' என்றதன உண்டெனககொளக. மறறேரால உறறேர் உ பயன் யாதெனில? "துறந்தவாகள் வேண்டிய துப்புரவு நலகி, இறந்தவாகள

ல பலவுமா; நதோ,
॥ ,த செயி தாா பெருகவ்பா
( )லுணாக. அறறேல், இத
(பன யாதெனில? "சிதிரயிலகுைசவ
வாயச ிறடிசசிறுவா தமமைப-பதிரமெ ளறுரு
சொறகுப் பொருணிலையயாததிபோலா)ததக
வதனைநாடி யிலலறமபூணடுநிறற-லுததம பியே
யாகுநதவததினைதொழுககுமமே" "ை துள்
வாழவாயதவாழபவன வாலுறையுக-தெய துளா
வைககபபடும" எனறதனாலும ஆயநதறிக

ஆயின், அககறபுடைமகளிர் தெய்வமோ எ
ஆம! "தெய்வநதொழாஅள் கொழுநற்றெ
ழுவாள-பெயயெனப பெயயுமமழை" எனறத
ம, "மண்ணிலெததலத் தோயினுமற்றவே-
ரியத்தலமெனறு புகலவரால' எனறிருததமி
ம, இருமைககும் நன்மையயபபோர் அவரே
ஒாநதுணாநதடஙகுக.

னமை அணியுநா, காஞசித்தினையும் படலநத
வெண்செநதுறைபபாட்டிறகு, எனது சிறற
சேறப ஒருவாறு உரை எழுதினேன். போ
நடயோா விரிததுணாக்து கொள்க.

முறறுப்பெற்றது.